

Beste broeders en zusters.

Lang heeft 't op zich laten wachten, deze brief aan u, waarin ik wil uitleggen waarom ik in het Ichtuscollege kerk. Ik zat er behoorlijk mee.

In de 1^e verantwoording van de minderheid van de toenmalige kerkenraad (nu de kerkenraad van de Ichtus-deelgemeente van Kampen-Noord) stond het eigenlijk wel heel duidelijk, maar toch heb ik het idee dat heel veel mensen het helemaal niet begrijpen, vandaar...!

Ruim een jaar kerken we als Noordelingen niet meer in hetzelfde kerkgebouw.

's Zondags zien we elkaar niet meer tijdens en/of na de diensten. Dit doet heel veel pijn en verdriet en het gemis is groot. Wat je samen hebt opgebouwd in al die jaren, met veel liefde, is nu door een classisbesluit (sept. 2004) opgebroken.

De keuze was niet gemakkelijk om 's zondags na de afscheidspreek van ds. Hoogendoorn d.d. 26 september 2004, niet meer naar de Eudokiakerk te gaan. Er hebben heel wat tranen gevloeid in die week (en daarna). Maar ik ben niet over één nacht ijs gegaan. Ik was redelijk op de hoogte van de problematiek in de kerkenraad/gemeente via de wijnstok en andere publicaties van de kerkenraad aan de gemeente. Met aandacht las ik ze en maakte me ernstig zorgen over de ontwikkelingen binnen onze gemeente. Ook het rapport van Bruggen / Dijkstra heb ik doorgeworsteld en had daar zo mijn eigen mening over.

Van lieverlee hoorde ik bij het bezwaarde gedeelte in de gemeente sinds begin 2003 en maakte nog meer studie van wat er nou eigenlijk aan de hand was in Kampen-Noord.

Verskillende zaken werden mij steeds duidelijker.

Regelmatig zat ik met kromme tenen tijdens de diensten, waarin ds. Hoogendoorn voorging.

Duidelijk werd, wie de preekstijl van onze dominee, niet prettig vond (zacht uitgedrukt).

Bodytalk zal ik maar zeggen. Verschillenden onder ons hebben daar last van gehad. Dít gedrag was niet opbouwend, maar dán na de dienst...dat was soms helemaal destructief.

Je moest eerst goed kijken wie je voor je had als je de blijdschap en troost, die je voelde, wilde delen met die ander. Als je dat niet deed kon je soms zulke felle reacties krijgen op je vraag; "Vond je de preek ook zo mooi", of "Hoe vond je de preek?".

Reacties als; "Vreselijk", of "Ik heb er niets aan gehad" deden mij pijn. Dan dacht ik: hoe kan dat nou, de Here heeft tot ons gesproken door een van zijn dienaren en deze deed het op zijn manier, maar de boodschap kwam van Hem. Vind je dan die boodschap vreselijk of heb je daar niets meer aan? Wat erg!

Op een gegeven moment na de gemeentevergadering met een delegatie van de classis Kampen d.d. 7 april 2004 (waar het preekverbod voor ds. Hoogendoorn werd opgeheven en de delegatie excuses had gemaakt voor de beschuldiging van scheurmakerij van de meerderheid van de kerkenraad aan de minderheid) bleven verschillende gemeenteleden w.o. enkele kerkenraadsleden en 2 docenten van de T.U. weg uit de diensten, waarin ds.

Hoogendoorn voorging. Dat enkele kerkenraadsleden ook wegbleven, terwijl de inkt van hun vredesbrief bij wijze van spreken nog niet eens droog was (zie brief 29-04-2004), daar wil ik het eigenlijk niet eens over hebben. Zij hadden na waarschuwingen van de classis bij volharden in hun zonde uit het ambt gezet moeten worden. De waarschuwingen kwamen niet en dus ook de tucht niet. Dit had een domino-effect.

Slecht voorbeeld doet slecht volgen. Het was allemaal zeer destructief. Iedereen deed maar wat hij of zij goed vond. Het scheurmakende gedrag van enkele kerkenraadsleden sloeg toen over naar de gemeente. Velen onder ons hebben deze periode als verschrikkelijk ervaren en een aantal heeft dat ook gemeld bij de classis. Deze stuurde ons met ons bezwaar naar de kerkenraad o.l.v. de commissie van drie (C.V.M.). Deze cie. trad ook niet daadkrachtig op.

De gevolgen waren dat de breuk in de gemeente steeds zichtbaarder werd. Tot op de dag van de afscheidsprek van ds. Hoogendoorn kwamen de meeste ervan niet in de kerk als hij preekte. Zij hadden zich losgemaakt van de predikant door elders, of niet, te gaan kerken tijdens deze diensten.

Veel verdriet is hierom geweest bij zeer veel gemeenteleden (ook nu Eudokia-gemeenteleden).

Het besluit van de classis (23 sept. 2004) tot een breuk (en niet tot herstel, d.w.z. een weg wijzen naar een oplossing van de problemen in de kerkenraad en gemeente) kwam als een donderslag bij heldere hemel. Door niemand verwacht, nou ja, misschien een enkeling. Voor mij was het toen duidelijk; ik kon niet meer kerken in de Eudokiakerk en wel omdat ik vond dat een meerdere vergadering (de classis in dit geval) de kerkenraad dwong terug te treden. Er waren geen bijbelse gronden te noemen, alleen samenwerkingsproblemen. Waardoor? Dit is niet goed onderzocht. Waar ik wel heen moest, wist ik tot de volgende zaterdag niet!

De K.O. art. 15 geeft buiten fout in leer of leven, alleen gewichtige redenen aan als reden om een predikant uit zijn ambt te ontheffen. VERSTOORDE ARBEIDSVERHOUDINGEN zijn voor mij geen gewichtige redenen voor de gemeente van Christus. De kerk is geen bedrijf. In het bedrijfsleven is dit inderdaad een reden om van iemand af te komen. Die klus is daar zo geklaard, maar niet in de kerk, waar weldenkende leden zitten, die hun persoonlijke verantwoordelijkheid dragen voor de keuzes, die ze dagelijks maken. Ook als een meerdere vergadering een uitspraak doet, wordt er van het 'gewone' gemeentelid ook gevraagd of hij/zij dit goed onderzoekt.

U leest ook in art. 15 K.O. dat de predikant zijn ambt NIET MAG neerleggen.

Nu zegt u misschien; "Hij hoefde zijn ambt toch niet neer te leggen. Hij kon nog bezoekjes brengen enzo.". Leest u dan eens wat het bevestigingsformulier van dienaren van het woord over dit ambt zegt op blz. 542. Daarvan bleef voor ds. Hoogendoorn weinig meer over in Kampen-Noord. Ja, elders kon hij misschien nog wel geplaatst worden (misschien, want zijn naam was landelijk behoorlijk geschaad via de media). Maar... wat heeft ds. Hoogendoorn beloofd aan de gemeente en aan de Here toen hij in Kampen werd bevestigd? Op blz. 553 bij 'ten eerste' leest u dat hij werd geroepen door de Here zelf om IN DEZE GEMEENTE te gaan werken.

Als je in Kampen geroepen bent is het de bedoeling dat je daar dan ook je verantwoordelijkheid voor draagt.

Bij 'ten vierde' leest u; "...indien u zich in leer of leven misgaat. Alleen dan hoefde hij zich te onderwerpen aan de kerkelijke vermaning en tucht.

Dit was niet in geding. Er was alleen een samenwerkingsprobleem tussen niet alleen de dominee en de rest van de kerkenraad, maar tussen een kleine meerderheid en een grote minderheid, waar de dominee deel van uit maakte. Ter illustratie: In een geval van huwelijksproblemen zal een goede christelijke relatietherapeut ernstig zoeken naar de dieperliggende oorzaken van de samenwerkingsproblemen van het betreffende echtpaar. Een verschillende visie op bijv. het opvoeden van de kinderen in bepaalde situaties kan het overlegklimaat behoorlijk vertroebelen. Het is dan belangrijk om toch eenduidig te zijn naar de kinderen toe. Over wensen valt heen te stappen, over principes als het goed is niet.

Nu weten we door de 1^e verantwoording van de minderheid dat er verschillend werd gedacht binnen de kerkenraad over de jeugdkerk, een tuchtzaak, avondmaal vieren in andere kerkelijke genootschappen e.d.. Ik had het graag allemaal precies geweten, behalve de tuchtzaak (die gaat ons als gemeenteleden niets aan). Waren de visieverschillen nuance verschillen of principiële verschillen. Volgens de minderheid waren ze niet kerkscheidend, maar moest er wel over gesproken worden, omdat deze problemen gaven binnen de

kerkenraad. Wij hebben kunnen lezen in die verantwoordingen, dat ds. Hoogendoorn en anderen deze verschillen graag hadden willen bespreken, maar dat dat niet is gebeurd. Het mocht er niet van komen, zelfs tijdens de mediation niet. Vreselijk jammer! Waarschijnlijk hadden we, als dat wel was gebeurd, nog bij elkaar gezeten, of misschien was er dan wel geconstateerd, dat de bijbel soms verschillend begrepen wordt. Dat gebeurt veel, vandaar de vele kerkgenootschappen! Maar het blijft wat dit betreft een gissen. Gelukkig hoefden we nu geen mening te hebben over de visieverschillen, want inhoudelijk wisten we daar niets van. Het ging nu over een classisbesluit en de gronden daarvoor.

Als we het bevestigingsformulier lezen, vooral de passage gericht aan de gemeente (blz. 544 onderaan en 545 bovenaan), vraag ik me af of we als gemeenteleden hier wel aan hebben voldaan!

Het ambt van predikant en ouderling staat in hoog aanzien in de bijbel. Hebr. 13:7 en 17, 1 Thess. 5:12 en 1 Tim. 5:17.

Als de uitspraak van de classis niet zo stellig was geweest ('ratificeren en anders wordt de weg tot losmaking voorbereid', blz. 1 classisbesluit 23 sept. 2004 en op blz. 2; 'een eventueel appel schort de effectuering van het besluit niet op'), zou ik de tweede zondag na het classisbesluit, en ook de zondagen daarop, zij het met pijn in het hart, toch naar de Eudokiakerk zijn gegaan.

Er was helaas voor de dominee geen terugkeer meer mogelijk op de kansel in Kampen-Noord. Leest u eens wat de bijbel hierover zegt; Luc. 10:16 en de K.O. art. 31 en belangrijk daarbij is vooral vanaf tenzij...!

Voor de dominee was het een classisbesluit voor bepaalde tijd, voor de andere kerkenraadsleden voor onbepaalde tijd. Vreemd, werd hier met twee maten gemeten?

De minderheid heeft haar verantwoordelijkheid serieus genomen door niet in te stemmen met het classisbesluit, dat van haar ongehoorzaamheid aan de Here vroeg door terug te treden, maar is verder gegaan met haar ambtsdienst. Zij moesten de gemeente leiden. Dit hadden zij immers beloofd bij hun bevestiging. Dan kunnen mensen iets van hen vragen waar zij geen gehoor aan MOGEN geven. Zij moesten de Here meer gehoorzamen dan mensen.

De reden; er zijn samenwerkingsproblemen, was voor mij geen reden op grond van de bijbel. En daar moeten we toch onze wijsheid vandaan halen!

Dit besluit was zakelijk, niet geestelijk. Oplossingsgericht, vanuit de mens geredeneerd, niet vanuit de bijbel.

De brokken ervan zien en ervaren we iedere zondag. Niet meer samen verder in dezelfde kerkzaal, maar in twee kerkzalen. Diep verdrietig!

Tenslotte wil ik u zeggen dat de keuze voor het Ichthus niet een blind volgen van een dominee is. Dit werd gezegd door een van de Deputaten van de P.S., toen zij de gemeente in Kampen-Noord in de Eudokiakerk het P.S.-besluit kwamen toelichten. Deze man deed ons tekort. Het was een weloverwogen geloofskeuze, zoals u hebt kunnen lezen in deze brief (van mij en vele anderen).

Er werd ook gezegd dat we een sacraal beeld van een dominee hebben. Nou, in zekere zin had hij daarin gelijk, alleen is het iets genuanceerder. We hebben niet een sacraal beeld van een dominee, maar van zijn ambt als herder en leraar. (Openb. 1:16 en 20, zie bevestigingsformulier blz. 543 2^e perikoop, Joh. 13:20, Matth. 10:40, Luc. 10:16).

Verder wil ik zeggen dat ik nooit 's zondags naar een dominee ging (en nu ook niet ga), maar naar de kerk, waar de Here zijn gemeente vergadert en voor voorziening op de kansel zorgt. Door die dienaar spreekt Hij tot ons (zie bevestigingsformulier blz. 544 laatste perikoop, 2^e

zin). Ik ben geen fan van een dominee, alhoewel de ene preekstijl je beter ligt dan de andere. Ik ging en ga naar de kerk, waar de Here mij roept en die Hij samenvoegt. Weest nuchter en waakzaam, ten allen tijde. Dit heeft betrekking op dwaalleer, maar van ons werd en wordt niet gevraagd of wij de stijl van de dienstdoende dominee wel of niet prettig vinden.

Wat dat betreft kunnen smaken verschillen. Christenen horen daar niet over te twisten (wat wel gebeurde), want dan lacht de duivel. Veel positieve energie wordt gestoken in kissebissen en niet meer in het elkaar opbouwen in het geloof. De Here is toch door die dienaar tot ons gekomen met zijn Woord. Daar zit een boodschap in. Deze boodschap gaat dan totaal langs je heen als je let op kleinigheden als taalgebruik en preekstijl. Als je zo luistert laat je weer een kans voorbijgaan, waarbij de Here je iets wil vertellen. Wat jammer, want we moeten elkaar opbouwen in het geloof, dat hebben we keihard nodig. Dat is ook gemeente-zijn. Dan is er plaats voor liefde en warmte en ben je een missionaire gemeente.

In een kerk zitten veel mensen met veel wensen over liturgie, sfeer enz. Maar als deze wensen prioriteit gaan krijgen boven het zoeken van het heil van de gemeente, dan gaat het fout. Over wensen valt heen te stappen (misschien even slikken, want je bedoelde het toch zo goed?), maar over principes niet.

Het zou niet best zijn als we allemaal ons eigen kerkje zouden ‘maken’, waar we ons persoonlijk het beste in zouden voelen. Dan zouden er veel kerken zijn of misschien juist geen een. Lees eens 2 Tim. 4:1 t/m 5. Dit is best herkenbaar. De bijbel waarschuwt ons er al voor.

Gelukkig zijn er 3 verantwoordingen geweest, waarin de minderheid ook zijn mening heeft kunnen geven over de gang van zaken. EINDELIJK. Ook de reactie op het classisbesluit was helder uiteengezet. Zo heeft u van beide ‘kanten’ kunnen lezen hoe zij tegen de problematiek aankeken en reageerden op het classisbesluit. Hopelijk heeft u dat ook gedaan en de verantwoordingen wel verder laten komen dan de deurmat. Er was misschien wat weinig tijd om alles rustig op u in te laten werken door de brief van een docent aan de T.U., die na enkele dagen al op de mat lag (na de 1^e en de 2^e verantwoording gebeurde dit), maar niemand kan meer zeggen; “Ik heb het niet geweten”. Iedere volwassene heeft het kunnen lezen en bestuderen (het is tenslotte niet zomaar iets). Hopelijk heeft u dat ook gedaan, anders zou er misschien toch sprake zijn van een blind volgen van mensen. Geef uzelf de ruimte, onderzoekt alle dingen en behoudt het goede!

Nu we al ruim een jaar apart vergaderen dreigt het gevaar van gewenning en vermoeidheid. Reacties als; “Nou ja, het classisbesluit vond ik ook niet goed, maar je wordt er zo moe van en we moeten ook weer gaan bouwen” zijn destructief. Wordt niet moede, noch mat. Het gaat tenslotte om Christus’ kerk en niet om de kerk, die wij ‘maken’. Op grond, die niet gesaneerd is moet je niet bouwen, maar eerst goed reinigen, dat is ‘gezonder’.

Laten we het niet hebben over wat we van deze of gene hebben gehoord, maar over de feiten, die we hebben kunnen lezen, die publiek gemaakt zijn. Met z’n allen moeten we de Here vragen om wijsheid hoe verder te gaan in deze moeilijke situatie.

Ik heb alles bewaard vanaf begin 2003, dus als u iets kwijt bent geraakt, ik kan u vast verder helpen.

Hopelijk begrijpt u nu iets meer van mijn keuze en zijn vooroordelen van bijv. een dominee achternalopen bij u weggenomen. Het is echt een keuze vanuit een overtuiging, getoetst aan de bijbel.

Als laatste wil ik zeggen dat Pieter, mijn man, meelezend en –denkend, volledig achter deze brief staat.

Als u over deze brief wilt praten omdat u anders over verschillende zaken denkt of als u vragen hebt, kom of bel gerust.

Met vriendelijke groet,

Petra van Essen
Oostzeestraat 17
8262 ER Kampen
Tel. 038-3331692
van-essen@home.nl

Kampen, 25 november 2005

Even de aangehaalde teksten op een rijtje:

*-hoog ambt van ouderlingen en predikanten: **Hebr. 13:7en 17;1 Thess. 5:12;1 Tim. 5:17b.***

*-het ontvangen van de voorganger: **Joh. 13:20; Matth. 10:40.***

*- verwerpen of afwijzen van de voorganger: **Luk. 10:16.***

*-waarschuwing tegen onoplettendheid: **2 Tim. 4:1-6.***

*-het volgen van de Here boven mensen: **Matth. 10:37,38 en 39.***

*-Bevestigingsformulier voor dienaren van het Woord: **blz. 541 t/m 545.***

*-Kerkenorde (Gereformeerd Kerkboek): **art. 15 (blz 593) en art. 31 (blz 597)***